

OVER DE ZIEL VAN FRANKRIJK

door Paul
Frentrop

Het is al weer even geleden dat de socialisten in Nederland de premier mochten leveren. Toen Wim Kok dat in 1994 werd, onthulde hij dat de Partij van de Arbeid zijn ideologische veren had afgeschud. Winst was niet langer een vies woord. In Frankrijk voert de presidentskandidaat François Hollande campagne onder het thema verandering (Le Changement), maar de Franse socialisten hebben niets afgeschud. "Ieder volk heeft een ziel", vertelde Hollande onlangs "en de ziel van Frankrijk heet gelijkheid." Hij beschouwt 'de financiële wereld' als zijn belangrijkste tegenstander. Het eerste wat hij zal doen als hij aan de macht komt, is de rijken extra belasten en de banken dwingen hun zakelijke activiteiten af te splitsen en de bonussen te verlagen.

De 57-jarige Hollande is geen draaikont. Hij heeft zoals zoveel hoge ambtenaren gestudeerd aan de Ecole Nationale d'Administration. Zijn politieke carrière begon hij als economisch adviseur van een andere François. De in 1981 gekozen Mitterand was de eerste socialistische president van Frankrijk sinds De Gaulle in 1968 doorvoerde dat een president rechtstreeks - via een referendum - door het volk gekozen zou worden. Ook Mitterand wilde 'changement', want zoals wij allen weten, menen socialisten dat zodra de werkende klasse (al dan niet via verkiezingen) de macht heeft overgenomen, de staat de eigenaar zal worden van de productiemiddelen. Zonder privébezit leven we dan in een volstrekt democratische klasseloze samenleving waarin onderdrukkende overheidsinstanties als politie, leger en gevangenen overbodig zijn en zullen verdwijnen.

Om dit doel te bereiken begon Mitterand meteen met het nationaliseren van de grootste Franse ondernemingen en banken. Hollande hielp mee.

Natuurlijk stortte de koers van de Franse franc volledig in. Daar had niemand aan gedacht. Om de boel te redden moest de Franse regering snel dollars lenen in Saudi-Arabië en het nationalisatiebeleid terugdraaien. Nog maar net in het zadel hadden Mitterand en Hollande zo de grenzen van de macht ontdekt. Sindsdien beschouwen Franse topambtenaren de valutamarkt als een Angelsaksische samenzwering, die nauwlettend in de gaten moet worden gehouden. Toen in 1989 de muur viel, greep Mitterand zijn kans. Oost-Duitsers mochten van hem alleen vrij worden als Helmut Kohl de mark zou inleveren. Zo geschiedde. Onder leiding van een andere Franse socialist, Jacques Delors, werd de euro ontwikkeld, bedoeld om het Franse socialisme tegen de dollar te stutten. Dat is gelukt. Inmiddels zit de Parti Socialiste zestien jaar in de oppositie en zijn meer Fransen de Engelse taal machtig. Maar verder is er in de tweede economie van Europa niet zo heel veel veranderd.

Fotografie HOLLANDE HOOGTE/ BERT VAN DEN BROUCKE

WIE IS...

GEERT NOELS

Met zijn boek 'EconoShock' uit 2007 trad Geert Noels definitief toe tot het pantheon van geliefde Belgische economische commentatoren.

Noels studeerde economie in Antwerpen en behaalde een MBA aan de Katholieke Universiteit Leuven.

Bekendheid verwierf hij in zijn tijd als hoofdeconoom bij Petercam. In 2009 verliet hij de zakenbank en richtte samen met compagnon Geert Wellens Econopolis op, een financieel-economische boetiek voor vermogensbeheer, strategisch advies en media-activiteiten. Noels noemt het zelf "een patisserieetje waar men voor moet willen omrijden."

De verstoring die je nu creëert heeft gevolgen over tien tot twintig jaar. Als je de rente laag wilt houden om de economie aan de praat te houden heeft dat grote gevolgen. Als mensen zien dat sparen niet beloond wordt, is de prikkel om het te doen minder. En als roekeloos lenen beloond